

Preto bol veľmi osamelý
a vtedy sa o ňom
dozvedel Budha.
Takže teraz prichádza
do jeho života Budha,
do osamelého a izolovaného
života príliš preplneného
dobrými vecami.
Budha chcel tomu
šampiónovi pomôcť.
Budha samozrejme nosí
mníšske rúcho
ako bhikkhu
a má so sebou miskú
na almužny, na jedlo.
Takže išiel a stretol
tohto človeka.
Ten človek bol
veľmi prekvapený,
trochu zmätený,
pretože kamkoľvek
predtým šiel,
až doteraz,
nikto tam nebol budhistom.
Tam kde cestoval,
nebol žiaden budhista,
takže on nevedel,
aké šaty Budha nosí.
Myslel si: „Toto je
veľmi smiešne oblečenie.“
A tak sa spýtal toho bhikkhu
– mnícha,
nazýva sa bhikkhu –
„Navštívil som mnohé
krajinu ale nikdy som
nevidel nikoho,
kto nosí také šaty ako ty.
Aká je tvoja profesia?
Je tvoje remeslo
nejako odlišné
od ostatných remeselníkov
a umelcov, alebo nie?“
Takže ten mních, ktorý
bol Budha, mu odpovedal:
„Mojou profesiou
je opravovanie mysle a tela.“
Reči, tela a mysle,
niečo také.
Ten človek nikdy nepočul
o takej profesii

a preto sa samozrejme spýtal:
„Ako to robíš?
A akým nástrojom?
Ak vyrezávaš drevo,
potrebuješ nôž
na drevorezbu.
Ak robíš sochy,
potrebuješ sochárske náčinie.
A aký druh náradia
používaš na opravu
tela a mysle?“
Toto je veľmi
zvláštna profesia
a on bol veľmi prekvapený
a zaujímal ho to.
Takže Budha –
samozrejme v tom čase
nepovedal, že je Budha,
a ten človek tiež nevedel,
čo vlastne Budha znamená –
takže Budha mu vysvetlil,
že ak človek chce
opraviť a dať do poriadku
svoje telo a myseľ,
ktokoľvek to chce urobiť,
musí mať špeciálny talent,
aby mohol vyhrať
najskôr sám nad sebou,
pretože ak nevyhráte
sami nad sebou,
potom ešte nie ste šampión.
Nie ste ešte veľký.
Aby ste mohli byť
veľkým človekom, musíte
byť schopní zvíťaziť nad
sebou, nie nad niekým iným.
„Ach! Tento človek
nikdy o tom nepočul.
Hovorí: „Ach!“
Budha pokračoval:
„Ak človek dosiahol
túto výšinu
svojho duševného víťazstva
nad sebou samým,
potom sa stane
veľmi jasnou,
svetlou osobou.
A jeho osvetlenie,
jeho jas okolo neho dokáže
preniknúť do všetkých kútov

Neba i Zeme.“
Jeho svetlo,
svetlo z neho prenikne
Nebom i Zemou.
Tento človek samozrejme
nič také predtým nevedel.
„Ako vôbec môžete mať
svetlo, ktoré prenikne do
každého kúta Neba i Zeme?
Páni, toto musí byť
veľmi zvláštny remeselník.“
Takže tento „hviezdny“
svetový šampión
sa o to veľmi zaujímal
a bol veľmi šťastný.
Preto samozrejme prosil,
aby ho Budha naučil
tomuto umeniu,
ako opravovať a dávať
do poriadku telo a myseľ.
Budha ho samozrejme naučil
Šesť dokonalostí, o ktorých
sa píše v Diamantovej sútre.
Niečo ako dobročinnosť,
dodržiavanie prikázaní,
tolerancia, usilovnosť,
meditácia a múdrosť.
Robiť charitu, dobré skutky,
dodržiavať prikázania,
usilovnosť v praktikovaní,
trpezlivosť, vytrvalosť...
Samádhi.
Meditácia, áno,
a potom múdrosť, atď.
Je mnoho vecí,
ktoré tam mal,
tony vecí, ktoré
ho Budha naučil.
Budha mu ďalej povedal, že
„iba človek, ktorý dokáže
zvíťaziť sám nad sebou,
môže byť skutočne
vyslobodený“.
Aj keď ste veľmi dobrí
v akomkoľvek remesle,
toto je iba
zarábanie si na živobytie.
Aj keby ste vyhrali
nad celým svetom
a ste šampiónom celého

sveta, toto je iba dočasné.
Nikto si na to neskôr
nespomenie a nemôžete
s tým veľa narobiť.
Aj tak zomriete
ako ktokoľvek iný
a nebudete vedieť,
kam pôjdete.
Takže Budha
ho stále toto všetko učil.
Povedal: „ak sa naučíš
zvít'aziť sám nad sebou,
to bude to najlepšie
víťazstvo, jediné víťazstvo,
ktoré by si mal mať
a potom budeš schopný
navždy vyslobodiť sám seba
z cyklu života a smrti.“
Ja súhlasím, vy nie?
Súhlasíme.
Mohlo to byť tak.
Malo by to byť tak.
Áno.
Preto po tom, čo si vypočul
Budhovu reklamu,
šampión samozrejme
veľmi chcel
a úctivo sa Budhovi klaňal
a žiadal ho, aby ho učil.
Po čase sa tiež rýchlo stal
Arahantom.
Našťastie neprevýšil
Budhu, ako zvyčajne.
Stal sa Arahantom,
to znamená už veľmi
osvieteným človekom.
Toto je príbeh
z budhistického písma.
Pravdepodobne je to
pravdivý príbeh. (Áno.)
Neviem,
kto rozprával tento príbeh,
možno ho Budha rozprával
svojim žiakom
a žiaci to zaznamenali.
Takže majster sveta
sa stal majstrom seba.
Keď ste sa stali Arahantom,
znamená to, že ste
odsekli celé ego,

všetky prekážky, ktoré vás
viažu k tomuto fyzickému
a dočasnému svetu.
Aj keď je dočasný,
ak ste ale neodstránili
toto zajatie,
potom vás bude
navždy zväzovať.
Nielen v tomto živote
ale aj neskôr.
Takže ten človek sa stal
skutočným šampiónom.
A to bolo pred dávnym,
dávnym, dávnym časom.
Dúfam, že sa stanete niekým
takým, vy všetci,
šampiónom samého seba,
majstrom samého seba,
Najvyšším Majstrom.
Áno.
Takže to nie je žiadna
veľká vec stať sa
akýmkoľvek šampiónom,
šampiónom v boxe,
v karate,
šampiónom v čomkoľvek,
ak nezvít'azíme
sami nad sebou, potom
to nemá žiaden význam.
Zomrieme, so slabým telom,
ako ktokoľvek iný
a to je dobré
akurát pre červov.
Dobré aspoň na niečo,
keď zomrieme.
Takže je to veľmi dobrý
príbeh, viete prečo?
Nie preto, že zvít'azil
sám nad sebou, ale preto,
som prekvapená,
že taký človek,
taký talentovaný
šampión vo všetkom
a aj tak mal dosť pokory,
aby sa učil s Budhom
a stal sa Arahantom.
To ma prekvapuje
a imponuje mi to.
Pretože väčšina ľudí na svete,
ak niečo znamenajú,

je pre nich ťažké
stať sa nikým.
Pretože v duchovnom
praktikovaní
sa skutočne musíme stať
nikým, aby sme sa
stali niekým, však?
Ego sa musí stratiť,
aby sme mohli robiť
veľké veci, pretože ego
je najhoršou vecou,
ktorá nám stále stojí v ceste.
Ak si myslíme,
že niečo znamenáme,
že sme niekto,
že sme veľkí,
že vieme všetko,
potom je veľmi ťažké
pre skutočnú múdrosť,
aby sa vynorila.
Nie aby sme ju získali
odniekiaľ ale aby sa
vynorila z nás samých.
Je tam ego, ktoré
neustále zráža
naše pravé Ja
a my si myslíme:
„Ach, som dobrý remeselník.
Som dobrý klenotník.
Som dobrý strelec.
Som dobrý právnik.
Som dobrý lekár.
Som...“
taký a taký a taký.
Ale v skutočnosti,
nie sme len to.
Toto je len vec,
ktorú sme sa naučili zo sveta
– to môže ktokoľvek.
Ak sme usilovní a máme
trochu prenikavej pozornosti,
môžeme sa naučiť a zvládnuť
akékoľvek umenie na svete,
ktoré je možné sa naučiť,
chápate? Ale my nie sme,
dokonca ani nepotrebujeme,
ani sa nemusíme učiť.
My nie sme myseľ,
my nie sme mozog,
ktoré sa učia.

Keď zomrieme,
aj keď tam ležíme,
celý mozog, celé telo,
nefungujeme.
Takže ten,
kto udržuje telo fungujúce,
to je ten skutočný človek,
to je to pravé Ja
a ono vie všetko bez učenia,
bez potreby akejkolvek
zručnosti, akéhokoľvek
študovania alebo cvičenia.
Som skutočne prekvapená,
že takýto človek,
ktorý vie toľko vecí,
ktorý precestoval celý svet
a zvládol všetky druhy umení
a stále je dosť pokorný,
aby sa poklonil Budhovi
a prijal ho za učiteľa,
aby mohol opraviť a dať do
poriadku svoje telo a myseľ.
Toto je ťažké,
veľmi ťažké.
Ale pretože to dokázal
urobiť, preto sa to
naučil rýchlo a veľmi rýchlo
sa stal Arahantom.
Zrejme keď sa vyšplhal
na horu slávy a pýchy,
uvedomil si vo svojom srdci,
že to neznamená nič,
vôbec nič.
Ale mnoho ľudí v tomto
svete pre to zomiera,
pre toto „nič“.
Mnoho vojen bolo vedených
kvôli tomuto „nič“.
Mnoho životov
bolo stratených
kvôli tomuto „nič“ –
sláve, pýche, prázdnej veci.
Nehovorím o tom,
ak niekto už je
v pozícii slávy a moci
ale skutočne to používa,
aby slúžil ostatným.
Musí pokračovať, pretože
chce pomáhať ostatným,
buď aby im pomáhal

v čase núdze
alebo aby im pomohol
spoznať samých seba,
postaviť sa na vlastné nohy.
Chápete?
Oni už sú v tej pozícii,
robia to.
Ale títo ľudia
chcú skutočne slúžiť.
Nemajú to srdce,
že chcú niečo získať.
Aj keby mali postavenie
– veľké postavenie
alebo nie veľké postavenie –
nie je ich motívom
získať nejakú pozornosť.
V skutočnosti, títo ľudia
väčšinou nemajú radi
príliš veľa pozornosti.
Vyhýbajú sa publicite.
Je to len tak, že ju musia
strpieť kvôli tomu,
aby robili svoju prácu.
Napríklad,
možno ste prezidentom
krajiny. Nie je to tak,
že by ste skutočne chceli
byť prezidentom,
ale už od mladosti
ste boli v politickej strane
a pretože ste dobrý,
každý vám verí
a zvolili vás ako
prezidentského kandidáta.
Napríklad tak.
Potom neviete nič iné,
než jednoducho pokračovať
vo svojej práci,
ale nie je to nevyhnutne tak,
že tú prácu chcete.
Robíte to, pretože
ľudia vám veria, pretože
ľudia chcú, aby ste to robili,
aby ste slúžili krajine
alebo aby ste slúžili ľudom,
aby ste slúžili svetu
akoukoľvek schopnosťou.
Takže to neznamená,
že ak ste prezident,
že skutočne chcete slávu

a zisk; nie nevyhnutne.
Je to v srdci.
Bez ohľadu na to, čo robíte.
Nie je to vonkajšok,
na čom záleží, ale vnútro.
Vy viete sami,
či bažíte po sláve a chvále
alebo nie.
Ale stáva sa to tak.
V dávnych časoch
bolo tiež mnoho kráľov,
ktorí vykonávali svoju
povinnosť ako kráľovský
vládca, ale vôbec neboli
k tej pozícii pripútaní,
či ju mali alebo nie.
Ak tú pozíciu má,
potom pokračuje
v službe svojej krajine.
Ak mu je odobratá,
ide na odpočinok,
ide spať.
Ako kráľ Rama,
spomínate si?
Alebo nejaký iný kráľ.
V Áu Lạc (Vietnam)
bol len jeden taký kráľ.
Odmietol byť kráľom.
Vzdal sa svojho trónu,
odišiel do chrámu
vo vzdialených
odľahlých horách
a snažil sa praktikovať –
Metódu Quan Yin,
čo iného?
Čo iného spôsobí,
aby bol kráľ
taký presvedčený
a veril tomu natoľko,
že opustil celé kráľovstvo,
len aby odišiel praktikovať
niekde do chrámu v horách?
Bez Metódy Quan Yin
by sme sa za chvíľu nudili,
keby sme nepraktikovali
túto metódu.
Metóda Quan Yin
je jediná, ktorá
uspokojí každú túžbu,
ktorá spôsobí,

že bez ohľadu na to, ako dlho
sedíme, dokážeme sedieť,
čokoľvek robíme, dokážeme
to urobiť. To je pravda.

Áno.

Takže tento kráľ
v Áu Lạc (Vietnam),
sa vzdal svojho kráľovstva,
odišiel do chrámu,
praktikoval meditáciu,
chcel byť ako askéta,
ako mních; ale jeho osud
ho dostihol.

Všetci dvorní úradníci
konkrétne vedení
premiérom v tej dobe,
on priviedol všetkých
úradníkov z kráľovského
dvora,

všetkých ich priviedol
do chrámu a povedal:
„Dobre, Vaša Výsosť je tu,
my sme tu.

Kdekoľvek je Vaša Výsosť,
tam je kráľovský dvor.“

Takže kráľ musel pokračovať
vo svojej povinnosti,
a buď zostať tam alebo
ísť domov, bolo to rovnaké.

Oni len povedali,
že kdekoľvek je kráľ,
tam bude aj
celý kráľovský dvor.

Je to slávny výrok
toho premiéra.

Znamená to, že nemôžete
utiecť od svojej povinnosti,
to tým myslel.

Takže samozrejme,
čo narobíte?

Jednoducho sa vrátil späť,
aby bol opäť kráľom.

Či ste kráľ v chráme
alebo sa vrátite späť
na kráľovský dvor a budete
kráľom tam – to je to isté,
presne tá istá práca.

Takže to mohol tiež urobiť,
ísť domov a robiť to.

Myslím, že išiel domov,

a pokračoval v práci.

Myslím, že aj ja by som
išla domov a pracovala.

Aký zmysel má obťažovať
všetkých úbohých mníchov
v chráme so všetkým tým
hlukom, ceremóniami
a každodennými vecami,
ktoré robia na kráľovskom
dvore – šesť chodov na obed
alebo niečo také.

Takže keď ten
aulacký (vietnamský) kráľ
opustil chrám
a vrátil sa späť, aby sa
znovu stal kráľom na dvore
a pokračoval v tom, čo robil
a bol tým, čím bol,
myslíte si,

že v skutočnosti bol
pripútaný ku sláve a chvále?
Nie.

Myslíte si,
že mu bolo ľúto, že ľutoval,
lebo život v chráme je príliš
chudobný, príliš asketický,
a preto sa chcel opäť
vrátiť späť domov,
byť kráľom a mať moc
nad krajinou?

Nie? Nie.

Takže či už je kráľom
alebo nie,
musí to urobiť, o to ide.

Nie je v tom
žiadne pripútanie,
žiadna túžba po sláve
a moci v jeho srdci.

Tak to je.

Takže nezáleží na tom,
čo robíte. Je to vaše srdce,
ktoré je dôležité,
či ste alebo nie ste pripútaní.

Takže to neznamená,
že ak ste kráľom
alebo prezidentom,
neznamená to, že ste hladní
po moci a sláve.

Nie nevyhnutne.

Takže nemôžeme

človeka súdiť
podľa jeho či jej pozície,
ale musíte spoznať
toho človeka v srdci.
V poriadku.

Dúfam, že poznáte
svoje srdce,
že ste veľmi, veľmi
pripútaní k svetu.

Všetky druhy vecí,
ktoré vás spútavajú
a vy ich máte radi.

Kto vie? Možno.

Uvidíme sa.

Milujem vás. Ahoj.